

Bestemmelse kan komme til at virke uheldigt. Jeg ved et ganske bestemt Tilfælde ovre fra Fyn, hvor der i en Kommune er $\frac{2}{3}$ Sognebaandsløserne og $\frac{1}{3}$ hørende til Sognekirken. Nu har det vist sig ved sidste Menighedsraadsvalg, at Sognebaandsløserne, som har meldt sig til Optagelse paa Valglisten i Sognekirkens Menighedsraads Kreds, har besat de 3 af de 4 Pladser i Menighedsraadet. Det vil altsaa sige, at det store Flertal, 3 mod 1, vil komme til at administrere Kirkens Midler, Penge, som de ikke har været med til at yde. Endvidere vil dette Forhold være uheldigt ved eventuel Besættelse af Præsteembedet, idet Valgmenighedens Medlemmer ved Ledighed vil komme til at besætte ikke blot Embedet ved deres egen Valgmenighedskirke, som ogsaa er beliggende i Sognet, men ogsaa vil raade over et Flertal ved Besættelsen af Sognepræsteembedet. Jeg tror, det vilde være rigtigst, at Sognebaandsløserne, som ikke økonomisk er knyttet til Sognekirken, kun kunde optages som valgbare og valgberettigede i den Menighedsraadskreds, hvortil de har løst Sognebaand.

Mellem de Opgaver, der er henlagt til Menighedsraadet som noget nyt for dette Lovforslags Vedkommende, er ogsaa den, at Menighedsraadet skal afgøre, hvorvidt Præstegaardsjorden skal sælges eller ej. Dette betragter jeg som et meget vigtigt og meget paakrævet Punkt i Lovforslaget. Loven af 4. Oktober 1919 har med Rette vakt ikke saa lidt Misstemning ude omkring i Sognemenighederne, og den historiske Udredning af Ejendomsretten til Præstegaardene har jo ogsaa vist, at det er Sognemenighederne, der ejer disse og dermed ogsaa Jorden, og at Staten ikke her har Ejendomsretten. Det er godt, at denne Bestemmelse er blevet optaget i Lovforslaget, og jeg vil haabe, at den maa blive gennemført. Jeg kan være Ministeren taknemmelig for, at den er kommet med, selv om den vil medføre en Ændring i Loven af 4. Oktober 1919. Der er allerede fremkommet uheldige Forhold efter denne Lovs Vedtagelse i 1919. Desuden er der jo rigeligt af Jord i Øjeblikket til Oprettelse af Husmandsbrug, og under den Nedgangsperiode, som Landbruget sikkert staar overfor, vil der i de kommende Aar være Overflod af Jord at faa, saa at der heller ikke af Hensyn hertil

vil være nogen Grund til at tvangssælge Præstegaardsjorderne.

Endnu er der en Ting i Lovforslaget om Menighedsraad, som jeg gerne vil omtale i Anledning af en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, der gjorde opmærksom paa, at der i Menighedsraadslovforslagets § 27 er kommet til at staa Ordet „kristeligt“, idet der staar, at Menighedsraadet kan være med til at fremme et sundt kristeligt Liv i Menigheden. Det ærede Medlem mente, at dette Ord „kristeligt“ kunde være lidt farligt i denne Forbindelse, og at det kunde føre til slemme Ting. Jeg kunde ikke lade være at tænke paa et Eventyr, hvori der forekommer en Trolde, som ikke kunde taale at lugte Kristenblod. Det forekommer mig, at i denne Sammenhæng er Ordet „kristeligt“ ganske uskyldigt. For Resten maa jeg sige, at det ved denne Bestemmelse tilsigtede er praktiseret ikke saa faa Steder. Der er ikke saa faa Tilfælde, hvor Menighedsraadet allerede har taget Del i Løsningen af kristelige Opgaver indenfor Menigheden. Jeg har adskillige Gange set bekendtgjort i Bladene Indbydelsel til Møder og andet, undertegnede af Menighedsraadet, og jeg ved ogsaa, at der paa anden Vis har været et Samarbejde mellem Præst og Menighedsraad om kirkelige og kristelige Opgaver, og det har ikke ført til noget slemme, Verden er ikke gaaet af Lave af den Grund. Maa jeg i denne Forbindelse, medens jeg er ved det lille Ord „kristeligt“, have Lov til at sige, at det maa dog ikke glemmes, at det var den kristne Kirke, der byggede det første Sygehus, at det var den kristne Kirke, den kristne Menighed, der byggede den første Skole og det første Alderdomshjem for gamle. Man kan jo ogsaa komme til at gøre et Skarn Uret. Jeg vil haabe, at det Ord maa blive staaende, og at Menighedsraadene vil følge det.

Dernæst vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til Lovforslaget om Valg af Biskopper. Naar dette Forslag er fremkommet, er det en naturlig Følge af, at vi gennem en lang Aarrække har haft Præstevalg, og det er en naturlig Følge af den Udvikling, som Menighedsraadsarbejdet under en lang Aarrække har gennemgaaet. Det har jo vist sig, at dette Arbejde fra Menighedsraadens Side har været tilfredsstillende, de Præstevalg, der er blevet fore-